

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

18 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Lavric Andrei în numele inculpatei și ultima, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Edineț, sediul Briceni din 26 decembrie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 februarie 2019, în cauza penală privind-o pe

Bostan Inga Xxxxx, născută la xxxxx, originară și domiciliată în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță: 13.04.2017 – 26.12.2018;*
2. *instanța de apel: 06.02.2019 – 20.02.2019;*
3. *instanța de recurs: 28.05.2019 – 18.09.2019.*

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Edineț, sediul Briceni din 26.12.2018, Bostan Inga în temeiul art. 2 pct. 1) al Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, a fost încetat procesul penal pe învinuirea adusă în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, la data de 06.09.2014, în jurul orei 12.10, Bostan Inga deținând permisul de conducere nr. xxxxx cu categorii de vehicule pentru care permisul este valabil "A, B", conducând automobilul de model "Mazda 626", cu n/î xxxxx, pe drumul local L-19, kilometrul 13, la intrarea în satul Costiujeni în direcția satului Larga, Briceni, unde este amplasată stația de oprire neautorizată, încălcând

prevederile Regulamentului circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, și anume: - pct. 46 lit. a), e) care prevede, că conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și în caz de necesitate să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească în cazurile în care se deplasează pe lângă copii, vehicule de rută oprite în stații, - pct. 45.1) lit. a), b), d) care prevede, că conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, situația rutieră; - pct. 45.2) în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului.

În rezultatul încălcărilor regulilor indicate, Bostan Inga a tamponat pietonul minor Ursu Cristian, care traversa strada pe direcția de la stânga spre dreapta relativ direcției de deplasare a automobilului, cauzându-i potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 233 - D din 20.10.2014, vătămări corporale grave, periculoase pentru viață.

Judecând prezenta cauză în ordine generală, instanța de judecată a considerat că vina Ingăi Bostan în comiterea infracțiunii imputate este pe deplin confirmată, iar acțiunile acesteia se califică conform semnelor componenței de infracțiune prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal - *încălcarea regulilor de securitate a circulației, comisă de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.*

În susținerea acuzațiilor aduse inculpatei, instanța de judecată s-a referit la totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, și anume, declarațiile părții vătămate Ursu Cristian, declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate, Ursu Natalia, declarațiile martorilor Gonciar Nadejda, Creciun Alexandru, Cordun Vasile, Ursu Mihail; procesul-verbal din 06.09.2014 de cercetare la fața locului și fototabel; schița accidentului rutier din 06.09.2014; procesul-verbal și fototabel din 15.09.2014 de verificare a declarațiilor Ingăi Bostan la locul infracțiunii; procesul-verbal și fototabelul din 16.09.2014 de examinare a farei de semnalizare ce a fost ridicată în timpul cercetării la fața locului din 06.09.2014; procesul-verbal și fototabelul din 16.09.2014 de examinare a automobilul de model "Mazda 626" cu n/î xxxxx; raportul de expertiză medico-legală nr. 233-D din 20.10.2014 în privința minorului Ursu Cristian; procesul-verbal și planșa fotografică din 25.08.2016 de verificare a declarațiilor Nataliei Ursu la locul infracțiunii; raportul de expertiză judiciară nr. 1339CNEj, 2016 nr. 338CML,2016. De asemenea, instanța s-a referit

la explicațiile Ingăi Bostan din 06.09.2014, precum și la declarațiile acesteia în calitate de bănuită.

Constatând ca fiind dovedită comiterea de către Bostan Inga a infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, referindu-se la prevederile art. 107 Cod penal, instanța a conchis că procesul penal în cauză urmează a fi încetat în temeiul art. 2 al Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Referindu-se la prevederile art. 227-228 Cod de procedură penală, instanța a conchis că este pasibilă respingerii solicitarea procurorului cu privire la încasarea din contul inculpatei Bostan Inga a cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpata Bostan Inga și avocatul acesteia, Andrei Lavric, prin care au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatei Bostan Inga de sub învinuirea adusă în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal.

3.1. În argumentarea cerințelor formulate apelanții au invocat, că Bostan Inga nu a încălcat regulile circulației rutiere după cum i se incriminează în rechizitoriu, or, până a intra în localitate inculpata a redus viteza automobilului, or, potrivit concluziilor expertului, viteza de deplasare a automobilului înainte de frânare era de 45 - 48 km/h, respectiv, inculpata conducea automobilul în conformitate cu limita de viteză stabilită pe acea porțiune de drum. Ursu Natalia, ca părintele minorului Ursu Cristian, urma să respecte anumite obligațiuni, și să respecte cerințele Regulamentului circulației rutiere expuse la pct. 114.1-2), pct. 116.1) și pct. 117.1-2), însă aceasta nu a întreprins acțiuni pentru a-l opri pe fiul ei, când acesta a plecat de lângă ea pentru a traversa drumul.

Instanța neîntemeiat nu a dat apreciere cuvenită raportului de expertiză auto-tehnică, considerând că aceste concluzii nu sunt vitale pentru stabilirea vinovăției inculpatei, nefiind o probă exclusivă ci una suplimentară, însă a considerat oportun de a pune la baza sentinței declarațiile martorului Creciun Alexandru depuse la urmărirea penală și nu cele depuse în cadrul cercetării judecătorești.

Rezultând din caracteristicile mijlocului de transport "VAZ 211" care a staționat parțial pe acostament, precum și poziția pietonului Ursu Cristian, care a început traversarea drumului aflându-se în spatele automobilului "VAZ 211", Bostan Inga l-a observat pe ultimul deja când acesta a traversat drumul pe jumătate, și în acel moment a frânat, adică a întreprins toate măsurile prevăzute de pct. 45.2 și pct. 46 din Regulamentul

circulației rutiere. Or, potrivit concluziilor expertizei auto-tehnice, inculpata nu a avut posibilitate tehnică de evitare a tamponării pietonului prin frânare.

Învinuirea la caz nu poate fi reținută, odată ce nu au fost prezentate probe, precum că în locul producerii accidentului rutier ar fi fost instalate indicatorul "stație pentru autovehicule de rută" sau "pavilion de așteptare a vehiculelor de rută". La caz, lipsește latura obiectivă a infracțiunii incriminată inculpatei Bostan Inga, nefiind întrunite elementele acesteia: fapta prejudiciabilă și legătura cauzală dintre fapta prejudiciabilă și urmări.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 februarie 2019, a fost respins, ca nefondat, apelul comun declarat de către avocatul Lavric Andrei în numele inculpatei și ultima, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, faptele incriminate inculpatei Bostan Inga și-au găsit confirmare prin prisma probelor administrate și cercetate în instanța de fond, verificate în instanța de apel, probe care coroborează între ele, necreînd dubii referitor la faptul, că circumstanțele descrise în rechizitoriu și reținute de către instanța de fond în sarcina inculpatei au avut loc, iar argumentele apărării invocate în susținerea nevinovăției Ingăi Bostan pe marginea învinuirii aduse în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, poartă un caracter declarativ și sunt invocate cu scopul de a evita răspunderea penală pentru fapta comisă.

Astfel, instanța de apel a susținut că, învinuirea Ingăi Bostan descrisă în rechizitoriu este confirmată prin probele administrate, inclusiv prin procesul-verbal din 06.09.2014 de cercetare a locului accidentului rutier, în apropierea stației de oprire amplasată pe traseul central al satului Cotiujeni, raionul Briceni, pe direcția Larga - Briceni. În acest sens relevantă este și schița accidentului rutier alăturată procesului-verbal de cercetare la fața locului, schița fiind semnată de către Bostan Inga, careva obiecții ultima nu a invocat. Împrejurările producerii accidentului au fost relatate instanței de fond de către partea vătămată Ursu Cristian, comunicând că la oprirea de la marginea satului a coborât din mașină, și când trecea drumul a observat cum din deal venea cu viteză o mașină. Mașina l-a tamponat când era deja pe la mijloc de drum. Declarațiile date sunt în coroborare cu ale martorului ocular al tamponării minorului Ursu Cristian, reprezentantul legal al acestuia, Ursu Natalia, care a relatat, că a văzut cum Ursu Cristian a început să traverseze strada din spatele automobilului, careva mașini pe carosabil nu a văzut la acel moment, ulterior a auzit zgomot de frână, automobilul Ingăi Bostan oprindu-se mai la vale, unde l-

a găsit culcat pe Ursu Cristian.

În coroborare cu declarațiile analizate, sunt și cele relatate de martorul Creciun Alexandru care a indicat, că a staționat la oprirea din marginea satului Cotiujeni. Din automobil a coborât Ursu Cristian, după care Ursu Natalia cu celălalt copil. Când a pornit motorul pentru a continua deplasarea, a auzit zgomotul de frânare, aproximativ la 1-2 metri. Tamponarea a avut loc mai la vale de locul unde staționa.

Potrivit cererii de apel, Bostan Inga nu a negat faptul tamponării pietonului minor Ursu Cristian, invocând că a circulat regulamentar pe banda sa, cu viteza în limitele stabilite pentru acea porțiune de drum, însă Ursu Cristian pe neașteptate a apărut pe carosabil, traversând drumul fără a se asigura, în acest sens nefiind însoțit de către mama sa, Ursu Natalia. Consideră, că nu poartă vină pentru cele întâmplate.

Vis a vis de poziția apărării, care în apel referindu-se la concluziile expertizei auto-tehnice invocă, că Bostan Inga a respectat regimul de viteză în momentul tamponării minorului Ursu Cristian, instanța de apel a remarcat, că învinuirea înaintată Ingăi Bostan nu constă în acuzația privind comiterea accidentului rutier ca rezultat al depășirii limitei de viteză. Or, în cazul din speță inculpatei îi este incriminată nerespectarea regulilor de circulație, expuse în pct. 46 lit. a), e); pct. 45.1) lit. a), b) și pct. 45.2) al Regulamentului circulației rutiere. În susținerea învinuirii, instanța de apel a considerat, că întemeiat au fost plasate concluziile expuse în raportul expertizei judiciare nr. 1339CNEj, 2016 nr. 338CML,2016 din 04.01.2017, potrivit cărora, în circumstanțele descrise șoferul automobilului "Mazda 626" cu n/î xxxxx, din punct de vedere tehnic, trebuia să acționeze în conformitate cu cerințele punctului 45.2) din regulamentul circulației rutiere, iar nerespectarea de către Bostan Inga a prevederilor nominalizate supra este evidentă, or, conducând automobilul de model "Mazda 626", cu n/î xxxxx, aceasta urma să țină seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, iar observând obstacolul apărut pe carosabil – automobilul de model "VAZ 2111" ce staționa la o stație improvizată de la marginea satului Cotiujeni, aceasta urma să manifeste prudență sporită și să reducă din viteză, sau chiar să oprească automobilul condus de ea intru menținerea siguranței traficului rutier.

Instanța de apel a reținut, că lipsa indicatoarelor rutiere de staționare, sau neatenția minorului Ursu Cristian în timpul traversării drumului, nu justifică nerespectarea de către Bostan Inga în momentul conducerii mijlocului de transport a prevederilor Regulamentului circulației rutiere expuse la pct. 46 lit. a), e); pct. 45.1) lit. a), b) și pct. 45.2).

Invocările părții apărării referitor la lipsa în acțiunile Ingăi Bostan a elementelor

infracțiunii incriminate, prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, instanța de apel le-a considerat declarative, or, latura obiectivă a fost realizată prin nerespectarea prevederilor Regulamentului circulației rutiere, și anume - pct. 46 lit. a), e) care prevede, că conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și în caz de necesitate să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească în cazurile în care se deplasează pe lângă copii, vehicule de rută oprite în stații, - pct. 45.1) lit. a), b), d) care prevede, că conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, situația rutieră; - pct. 45.2) în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, urmare a cărui fapt a fost tamponat pietonul minor Ursu Cristian, fiindu-i cauzate vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, descrise în raportul de expertiză medico-legală nr. 233-D din 20.10.2014. Respectiv, instanța de apel a conchis, că la caz sunt întrunite elementele laturii obiective - fapta prejudiciabilă, și legătura causală dintre fapta dată și urmări.

În urma verificării suplimentare a probelor scrise prezentate de către părțile în proces, instanța de apel a conchis, că s-au confirmat concluziile instanței de fond privind constatarea vinovăției Ingăi Bostan în comiterea faptei ei imputate prin rechizitoriu, fiind combătută versiunea părții apărării cu privire la nevinovăția inculpatei.

De asemenea, la caz instanța de apel a considerat întemeiată soluția instanței cu privire la aplicarea actului de amnistie în privința Ingăi Bostan. Analizând condițiile speței, instanța de apel nu a constatat careva impedimente pentru înlăturarea răspunderii penale a inculpatei în temeiul art. 107 alin. (1) Cod penal, în coroborare cu art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și art. 2 alin. (1), (3) al Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova (în vigoare 09.09.2016).

Astfel, în cadrul procesului a fost constatată vinovăția Ingăi Bostan în comiterea faptei imputate, prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, care în calitate de pedeapsă prevede închisoare de la 3 la 7 ani, infracțiunea fiind comisă până la 29.07.2016. Inculpata Inga Bostan pentru prima dată a comis o infracțiune, anterior nefiind judecată. Careva pretenții de ordin moral sau material în prezenta cauză nu au fost înaintate.

Instanța de apel, la fel, ca și prima instanță, a constatat lipsa impedimentelor pentru aplicarea amnistiei, stipulate expres la art. 10 al Legii nr. 210 din 29.07.2016.

Respectiv, analizând împrejurările constatate prin prisma prevederilor Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova (în vigoare 09.09.2016), instanța de apel a considerat, că la caz justificat s-a dispus aplicarea față de inculpata Bostan Inga a prevederilor Legii nominalizate, cu înlăturarea răspunderii penale a ultimei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, și încetarea procesului penal în cauză.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpata Bostan I. și avocatul acesteia, Lavric A., prin care, în temeiul de drept prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința inculpatei.

În motivarea cererii de recurs indică următoarele argumente:

- inculpata nu a încălcat prevederile Regulamentului Circulației Rutiere după cum invocă partea acuzării. Până la intrarea în localitate (s. Cotiujeni, r-nul Briceni), inculpata a redus viteza la regimul stabilit pentru localități, astfel respectând prevederile pct. 47. RCR 1). Limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumuri/e publice sânt: a) în localități - 50 km/h. Acest fapt este confirmat prin raportul de expertiză auto-tehnică nr. 2804 din 05.03.2015 și Raportul de expertiză complexă auto-tehnică medico-legală nr. 1339 și 338 din 04.01.2017 prin care expertul ne răspunde precum că viteza de deplasare a automobilului de model „Mazda 626” înainte de frânare era de 45 -48 km/h, deci inculpata conducea automobilul în conformitate cu limita de viteză stabilită pe acea porțiune de drum. Bostan Inga a respectat obligațiunile impuse de RCR, inclusiv și cele invocate de acuzator (punctele 10; 45 al. 1. 2; 46 din RCR). Iarși invocăm că, atât instanța de fond, cât și instanța de apel a lăsat sub umbră o probă directă și importantă acumulată pe caz, probă prevăzută de art. 93 CPP;

- ținând cont de prevederile pct. 3 din RCR - participanții la trafic sânt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră. Însă, în momentul deplasării cu automobilul, Bostan Inga ținea cont și de prevederile pct. 4 RCR - orice participant la trafic care respectă prezentul Regulament este în drept să conteze pe faptul că și ceilalți participanți la trafic execută cerințele acestuia. Reprezentantul părții vătămate, Ursu Natalia - mama minorului Ursu Cristian, a comunicat instanței că dumneaiei deține permis de conducere din 2012. Deținerea permisului de conducere, convinge instanța că Ursu Natalia cunoaște condițiile RCR și le respectă, necătând la faptul că dumneaiei împreună cu copiii erau pietoni. Astfel, facem trimitere la prevederile pct. 114; 116; 117 din RCR invocat în toate instanțele inferioare. Deci, Ursu Natalia, fiind

părintele minorului Ursu Cristian, avea și dumneaiei anumite obligațiuni, să execute anumite cerințe al prezentului Regulament. Ursu Natalia a explicat instanței că a văzut când fiul a plecat de lângă dumneaiei spre spatele automobilului pentru a traversa drumul, se grăbea la WC, însă nu a întreprins nimic pentru al opri. Doar după ce a auzit zgomotul de frânare și tamponare a alergat spre fiul Cristian (proces-verbal de audiere al reprezentantului părții vătămate Ursu Natalia). Instanța necesită a aprecia critic declarațiile minorului Cristian privitor la faptul cu în momentul traversării drumului nu alerga, declarație combătută prin faptul că minorul se grăbea la WC pentru necesități fiziologice, combătută și prin declarațiile inculpatei Bostan Inga;

- înainte de numirea expertizei auto-tehnice, organul de urmărire penală, a recurs la acumularea unor informații și probe. Pe baza probelor și informațiilor acumulate, expertul a concluzionat că șoferul automobilului Mazda 626 nu a avut posibilitate tehnică de evitare a tamponării pietonului prin frânare. Conform art. 93 alin. (2), 101 alin. (4) CPP, instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură. Raportul de expertiză menționat, este o probă care instanța necesită a lua în calcul și pusă la baza hotărârii. Totodată, instanța necesită a reține și pune la temelia hotărârii experimentele și constatările organului de urmărire penală care au fost efectuate în scopul exercitării unei expertize care va elucida toate circumstanțele. Cu părere de rău, ambele instanțe nu dau o apreciere cuvenită probelor acumulate în favoarea inculpatei. Din partea motivatoare a Sentinței, (pag. 10) instanța invocă „... instanța atestă că concluziile raportului de expertiză nu sunt vitale pentru stabilirea vinovăției inculpatei, aceasta putând fi doar o probă suplimentară și nidecum exclusivă, care nu are prioritate față de alte probe...”, considerăm că instanța a dat o apreciere incorectă și eronată, contrar prevederilor art. 93 alin. (2) pct. 2) CPP. Totodată, instanța admite ca probă și o pune la temelia vinovăției declarațiile martorului Creciun Alexandru (pag. 10 din sentință) *în cadrul urmăririi penale martorul Creciun Alexandru, care a fost nemijlocit la locul accidentului rutier în momentul comiterii a declarat că „în momentul când acceleram motorul să mă pornesc, automobilul trecea în momentul acela pe lângă mine în direcția opusă, a trecut cu o viteză mare de aproximativ ”0-80 km/h”, însă, la pag. 5 din Sentință, instanța descrie declarațiile date de Creciun Alexandru în ședința de judecată „Nu cunoaște cu ce viteză se deplasa automobilul. N-a declarat la urmărirea penală că automobilul se deplasa cu viteza de 70-80 km/h”*. Deci, instanța apreciază raportul de expertiză ca o probă nevitabilă pentru stabilirea vinovăției inculpatei fiind o probă suplimentară, însă declarațiile martorului care nu au fost confirmate în instanța de judecată le dă o apreciere

exclusivă vitală și importantă pentru stabilirea vinovăției inculpatei. Raportului de expertiză auto-tehnică nr. 2804 din 05.03.2015 și Raportului de expertiză auto-tehnică nr. nr. 1339 din 04.01 2017, sunt probe care nu au fost puse sub îndoială sau combătută de celelalte părți. Cu toate că acest fapt a fost invocat în instanța de apel, din nou au fost lăsate sub umbră și apreciate în interesul acuzării;

- la materialele cauzei penale a fost prezentat în calitate de probă răspunsul administrației publice locale ce confirmă că pe porțiunea de drum unde a avut loc accidentul nu este instalat indicatorul 5.6.1 „Stație pentru autovehiculele de rută” sau indicatorul 5.6.2 „Pavilion de așteptare a vehiculelor de rută” din RCR. Totodată, în instanța de judecată a fost audiat Primarul s. Cotiujeni, Ursu Mihail, care a declarat instanței că pe porțiunea de drum unde a avut loc accidentul dat, nu este instalată nici o stație de oprire autorizată și nu este instalat indicator rutier privitor că se află stație de oprire (proces-verbal de audiere a martorului în instanța de judecată). Acuzatorul o învinuiește pe Bostan Inga privind încălcarea prevederilor pct. 46 lit. a), c) RCR, încălcare care a provocat accidentul rutier. Instanța necesită a ține cond de faptul că conducătorul auto în timpul conducerii mijlocului de transport este obligat de a se conduce de indicatoarele rutiere instalate la acel moment. După cum am menționat, pe acesta porțiune de drum nu este instalat nici un indicator ce ar informa conducătorul că este amplasat o stație pentru autovehicole de rută, în această stație nu era stopat nici un autovehicul de rută ce ar informa alți participanți la traficul rutier sau ar pune în gardă că pot apărea pe carosabil pietoni sau alte obstacole pe neașteptate;

- în momentul când Bostan Inga a observat obstacolul, și anume că pietonul Ursu Cristian traversa traseul perpendicular, alergând, inculpata a reacționat spontan și a întreprins toate măsurile prevăzute de pct. 45.2, 46 RCR, a frânat brusc pentru a nu pune în pericol pietonul, însă nu a avut posibilitatea de a evita impactul cu pietonul prin frânare (Raportului de Expertiză auto-tehnică nr. 2804 din 05.03.2015). Motivul imposibilității de a evita tamponarea a fost apariția spontană și imprevizibilă a pietonului. Răspunsul expertului din Raportului de Expertiză auto-tehnică nr. 1339 din 04.012017 (f.d. 226), prin descrierea prevederilor pct. 45.2 RCR, completează răspunsul expertului din Raportul de Expertiză auto-tehnică nr. 2804 din 05.03.2015, prin imposibilitatea de a evita impactul cu pietonul prin frânare. Ieșirea spontană și imprevizibilă a pietonului Ursu Critian din spatele automobilului VAZ 211, traversarea drumului prin alergare, distanța mică, a pus-o pe Bostan Inga într-o situație de imposibilitate de a evita accidentul, având în față un obstacol de neobservat din cauza începerii traversării drumului prin spatele

automobilului VAZ 211. Șoferul automobilului Mazda 626 nu putea previzualiza și/sau cunoaște din timp apariția pietonului în fața sa, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului;

- cu referire la structura laturei obiective, și anume legătura cauzabilă dintre fapta prejudiciabilă (acțiunea șoferului) și urmările prejudiciabile, acuzarea nu a demonstrat instanței legătura cauzală dintre fapta inculpatei care contravine vreunei reguli de securitate a circulației în raport cu prejudiciul adus părții vătămate. Invocarea acuzării pecum că inculpata a încălcat prevederile pct. 10; 45.1.2; 46 din RCR nu sunt probate, din contra, sunt combătute prin Raportului de Expertiză auto-tehnică nr. 2804 din 05.03.2015, probă care nu a fost pusă sub îndoială sau combătută de celelalte părți. Chiar dacă partea vătămată și partea acuzării învinuiește inculpata cu referire la încălcarea prevederilor de necesitate să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, or conducătorul auto nu este în drept să se bazeze de respectarea regulilor și din partea pietonilor, nefiind obligat să prevadă încălcarea acestora din partea altor persoane.

6. La recursul ordinar declarat de inculpată și avocatul acesteia, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, motivând prin faptul că instanțele de judecată în strictă conformitate cu prevederile art. 100-101 Cod de procedură penală, au dat apreciere întregului sistem de probe și just au ajuns la concluzia culpabilității inculpatei Bostan Inga, în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Colegiul penal atestă, că autorii recursului invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar.

De asemenea, Colegiul penal atestă că argumentele invocate de recurenți se focusează pe aspectul demonstrării nevinovăției inculpatei, în cele din urmă solicitând

achitarea inculpatei de sub învinuirea înaintată în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, respectiv aceste argumente se subscriu temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Având în vedere criticile invocate sub aspectul temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că, motivele menționate de recurent nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de autor, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Având în vedere criticele aduse hotărârilor contestate, instanța de recurs a stabilit că argumentele recursului sunt aceleași care au fost invocate și în textul cererii de apel declarate de către avocatul inculpatei și ultima și se fundamentează pe dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă în acest sens, Colegiul precizează că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

La acest segment Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub

toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor și întemeiat a ajuns la concluzia privind menținerea sentinței primei instanțe, prin care Bostan Inga a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal.

De asemenea, Colegiul penal verificând minuțios decizia atacată în raport cu argumentele invocate în apelul comun al avocatului inculpatei și ultima, ajunge la concluzia că instanța de apel a dat răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord cu soluția pronunțată în speță nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat.

Mai mult, instanța de apel a respectat inclusiv și prevederile art. 101 alin. (3) Cod de procedură penală, unde este stipulat că nici o probă din dosar nu are o valoare prestabilită pentru instanță.

În acest context, Colegiul penal menționează și faptul că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

La fel, instanța de recurs consideră neîntemeiate argumentele recurenților, precum că acțiunile inculpatei nu întrunesc elementele infracțiunii, din motiv că vinovată de producerea accidentului rutier se face partea vătămată minoră din motiv că a apărut spontan și imprevizibil din spatele automobilului VAZ 211. În acest sens, se reține că participanții la trafic trebuie să respecte regulile de circulație și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente, ceea ce prezumă că din moment ce s-a urcat la volanul automobilului inculpata urma să țină seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, iar observând îți asumi răspunderea de tot ceea ce se poate întâmpla.

Justificat instanța de apel a constatat că de către inculpată a fost încălcat pct. 46, 45.1 și 45.2 din Regulamentul circulației rutiere, la care fac referire recurenții, or, conducând automobilul obstacolul apărut pe carosabil – automobilul de model VAZ 211 ce staționa la o stație improvizată de la marginea s. Cotiujeni, aceasta urma să manifeste prudență sporită și să reducă viteza, sau chiar să oprească automobilul condus de ea întru menținerea siguranței traficului rutier.

Rezumând în ansamblu probele administrate, Colegiul penal statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatei Bostan Inga, în săvârșirea infracțiunii imputate, iar în acțiunile acestuia fiind prezente elementele infracțiunii imputate.

De asemenea, Colegiul consideră întemeiată și concluzia instanțelor de fond privind aplicarea față de inculpata bostan Inga a prevederilor art. 2 pct. 1) al Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, or, careva restricții în acest sens, prevăzute de legea nominalizată în privința inculpatei Bostan Inga, lipsesc.

În virtutea raționamentelor expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanțele de fond în privința inculpatului, nefiind identificate de instanța de recurs careva erori judiciare, ce ar putea servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești atacate, Colegiul penal consideră ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate de către autorii recursului ordinar deferit spre examinare.

Astfel, dat fiind faptul că prezentul recurs ordinar de pe rol este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Lavric Andrei în numele inculpatei și ultima, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 februarie 2019, în cauza penală privind-o pe **Bostan Inga Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **18 octombrie 2019**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana